दृष्टा विचिन्वता तेन लङ्कायां राक्षसीवृता। सर्गः १२
जानकी विषवल्लीभिः परीतेव महौषधिः ॥ ६१ ॥
तस्यै भर्त्तुरभिज्ञानमङ्गुलीयं ददौ हरिः। प्रत्युद्गतमि
वानुष्णैस्तदानन्दाश्रुबिन्दुभिः ॥ ६२ ॥ निर्वाप्यप्रिय
सन्देशैः सीतामक्षवधोद्धुरः। स ददाह पुरीं लङ्कां
क्षणसोढारिनिग्रहः ॥ ६३ ॥

दृष्टेति। तेन हनूमता लङ्कायां रावणपुर्य्यां जानकी जनकपुत्री सीता दृष्टा किं० तेन विचिन्वता मार्गयता किं० जानकी राक्षसीभिर्वृता वेष्टिता केव महती ओषधिरिव किं० महौं विषस्य वल्लीभिर्लताभिः परीता वेष्टिता ॥६१॥ तस्यादृति। हरिर्वानरो हनुमान् तस्यै सीतायै अभिज्ञानं ज्ञानजनकं भर्तुः पत्यूरामस्याङ्गुलीयकमङ्गुल्याभरणं ददौ किं० अङ्गुलीयकं अनुष्णैः शीतैस्तस्या आनन्दाश्रूणां विन्दुभिः प्रत्युद्गतं कृतप्रतिगमनमिव स्थितम् ॥ ६२ ॥ निर्व्वाप्येति ॥ स हनुमान् लङ्कां पुरीं ददाह भस्मीचकार किं० कृत्वा प्रियस्य रामस्य सन्देशैः सीतां निर्व्वाप्य सुखयित्वा किं० सः अक्षस्य रावणपुत्रस्य वधेनोद्धुर उद्धतः पु० किं० सः क्षणं सोढोमर्षितो ऽरेःशत्रोरिन्द्रजिन्नाम रावणपुत्रस्य निग्रहो ब्रह्मास्त्रबन्धनरूपो येन सः ॥ ६३ ॥